

MICHAŁ SIEGOCZYŃSKI

TITANIC

MICHAŁ SIEGOCZYŃSKI

TITANIC

REŻYSERIA:

MICHAŁ SIEGOCZYŃSKI

KONSULTACJE DRAMATURGICZNE:

PATRYK WARCHOŁ

SCENOGRAFIA:

JUSTYNA ELMINOWSKA

KOSTIUMY:

SYLWESTER KRUPIŃSKI

MUZYKA:

KAMIL PATER

ŚWIATŁO:

KATARZYNA ŁUSZCZYK

ASYSTENT REŻYSERA ŚWIATŁA:

MACIEJ KASZYŃSKI

WIDEO:

NATAN BERKOWICZ

CHOREOGRAFIA:

ANNA OBSZAŃSKA

ASYSTENT REŻYSERA:

ARKADIUSZ WALESIAK

INSPICJENTKA-SUFLERKA:

JANINA SACHWANOWICZ-NIAKAS

OBSADA:

ROSE, WINSLET – **Julia Sobiesiak-Borucka**

JACK, DICAPRIO – **Paweł Kruszelnicki (gościnnie)**

MATKA ROSE, GRACJA – **Maria Kierzkowska**

HOSE, MARYNARZ, MASAŻYSTA – **Igor Tajchman**

LULU, GRACJA, DZIEWCZYNA Z KASĄ, MOLLY – **Joanna Rozkosz**

BENJAMIN, MARK, MILIARDER, WŁAŚCICIEL SIECI LINIOWCÓW,

SZERYF – **Przemysław Chojęta**

VIOLET, WRÓŻKA – **Mirosława Sobik**

KAPITAN, CHARON – **Paweł Tchórzelski**

GRACJA, GRETE, ŻONA KAPITANA, WDOWA – **Matylda Podfilipska**

STEVE, CLOWN-LOS, WUEFISTA – **Arkadiusz Walesiak**

FANKA, OCALAŁA, GRACE – **Anna Bieżyńska (gościnnie)**

GEORGE, CAMERON, MARYNARZ – **Łukasz Ignasiński**

RICHARD, KSIĄDZ, PRODUCENT – **Grzegorz Wiśniewski**

PREMIERA:

9 LISTOPADA 2024 | DUŻA SCENA

TITANIC

TITANIC, DZIEŁO ÓWCZESNEJ NAJNOWSZEJ TECHNIKI,
MIAŁ BYĆ NAJWIĘKSZY, NAJBARDZIEJ LUKSUSOWY,
NIEZATAPIALNY – STATEK MARZEŃ.

10 kwietnia 1912 r. o godzinie 12.15 RMS Titanic wyruszył w pierwszy (i ostatni) rejs z Southampton do Nowego Jorku. Załogą Titanica dowodził Brytyjczyk Edward J. Smith. Był najbardziej cenionym kapitanem linii White Star.

- Długość Titanica – 269 m.
- Wysokość – 53,33 m.
- Szerokość – 29,41 m.
- Zanurzenie – 10,54 m.
- Koszt budowy – 1,5 miliona funtów (dzisiaj – 160 milionów funtów).
- Pojemność rejestrowa – 46 329 ton.
- Prędkość od 21 do 24 węzłów.

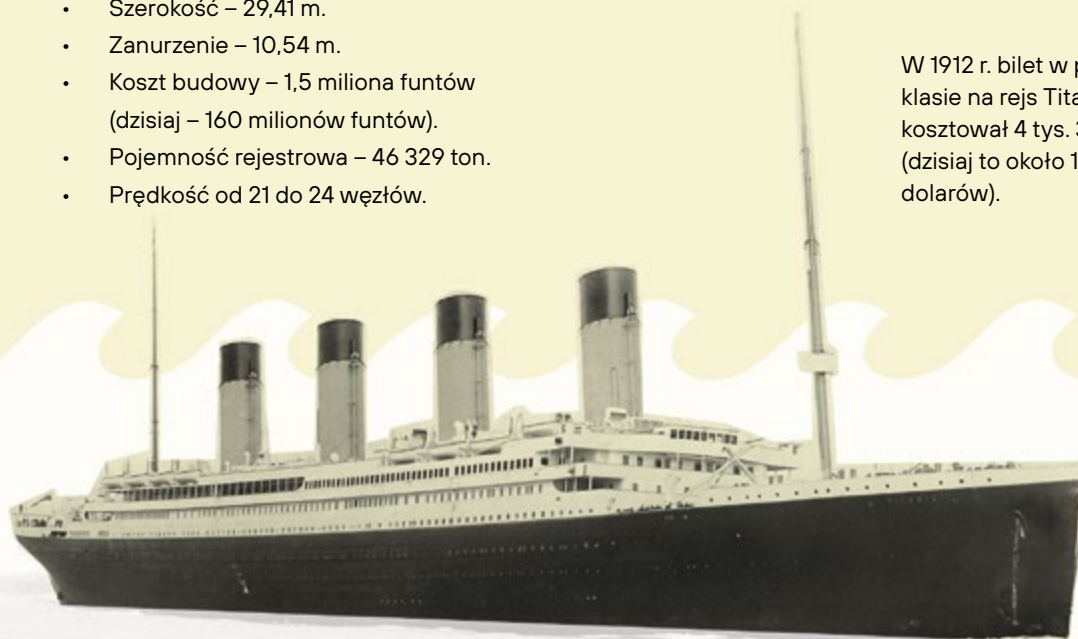
Pasażerowie:

25% Brytyjczycy
23,4% Amerykanie
9,3% Irlandczycy
8,7% Szwedzi
0,6% Hiszpanie

W 1912 r. bilet w pierwszej klasie na rejs Titanikiem kosztował 4 tys. 375 dolarów (dzisiaj to około 100 tys. dolarów).

**BILET
VIP**

na zdjęciu:
Titanic, 10 kwietnia 1912 r. (źródło: wikipedia.org)

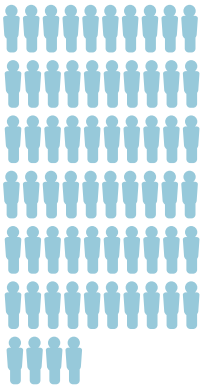
1 września 1985 r. odnaleziono wrak Titanica w okolicy Nowej Fundlandii. Statek od 15 kwietnia 1912 r. do dzisiaj spoczywa w dwóch częściach na głębokości około 4 tys. metrów.

Titanic miał za mało łodzi ratunkowych. Było ich tylko 20 (mogły pomieścić ok. 53% pasażerów), ponieważ stwierdzono, że większa ich ilość zaburza estetykę i przeczy tezie o niezatopialności statku.

Kamizelek ratunkowych było tyle, ilu pasażerów, ale wiele osób z nich nie skorzystało.

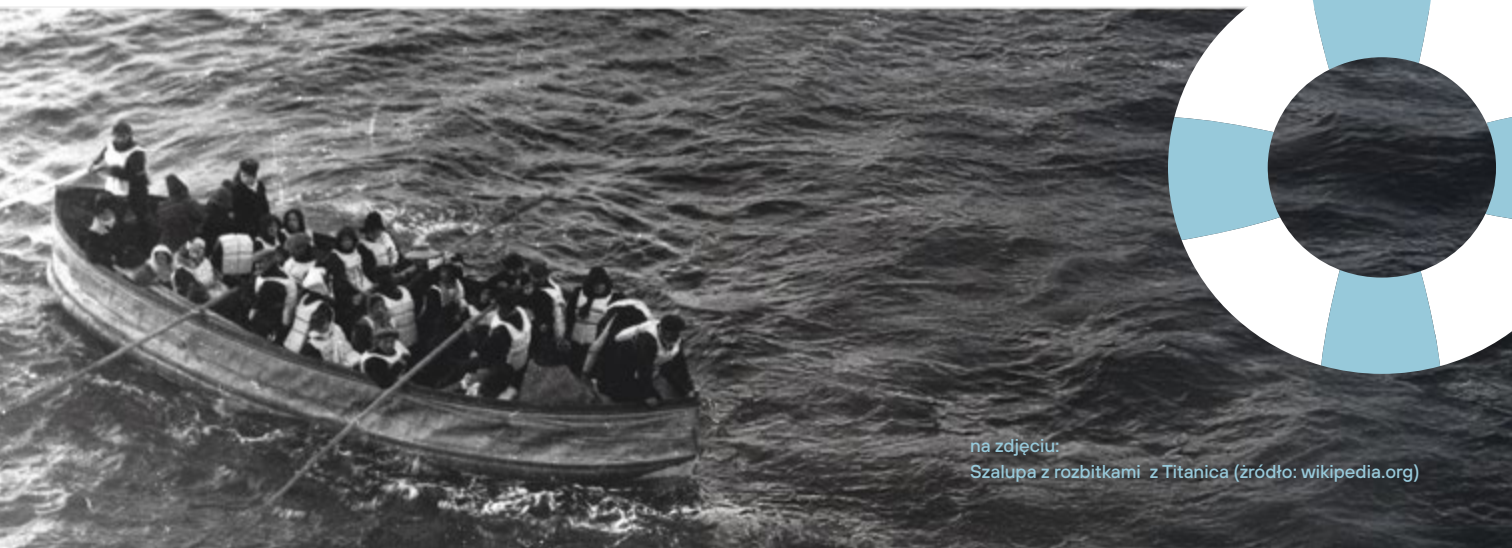
Jedna szalupa mogła pomieścić 64 osoby, a więc z katastrofy powinna uratować się ponad połowa ludzi przebywających na statku. Przeżyło niewiele ponad 1/3 uczestników rejsu, ponieważ, w wyniku chaosu, pierwsze szalupy odpływały w połowie puste. W szalupie nr 1 były tylko 23 osoby.

Spośród ponad 2 tys. osób straciło życie około 1,5 tys. (m.in. kapitan Edward J. Smith), śmierć poniosło około 80% załogi, mniej niż 50% pasażerów z I klasy, około 60% z II klasy i 75% z III klasy. Najbogatszym człowiekiem, który zginął na Titanicu, był John Jacob Astor IV – współwłaściciel luksusowego hotelu Waldorf-Astoria w Nowym Jorku.

Uratowały się tylko 704 osoby (m.in. Bruce Ismay, dyrektor White Star Line – później potępiony i uznany za uciekiniera ze statku).

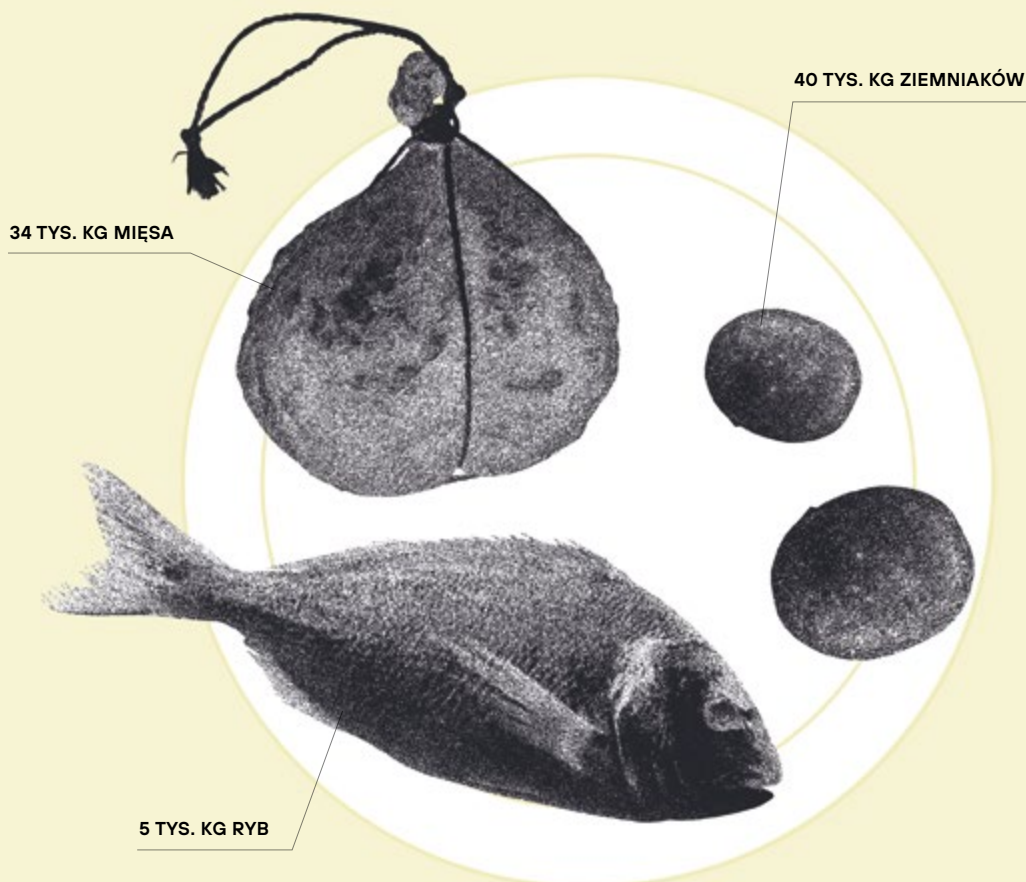
14 kwietnia statek SS America wysłał depeszę z informacją o tym, że Titanic obrał kurs na pole lodowe. Ta informacja nigdy nie dotarła do kapitana Smitha, ponieważ radiotelegrafiści zajmowali się głównie wysyłaniem wiadomości od pasażerów.

Titanic zatonął w ciągu trzech godzin.

na zdjęciu:
Szalupa z rozbitkami z Titanica (źródło: wikipedia.org)

W magazynach Titanica zgromadzono zapasy na 5 dni podróży, m.in:

1 TYS. BUTELEK WINA

15 TYS. BUTELEK PIWA

8 TYS. CYGAR

W specjalnych pomieszczeniach przechowywano zastawę stołową, zaprojektowaną specjalnie na rejs Titanica. Całość tworzyło 57,6 tys. sztućców oraz 44 tys. talerzy.

W kuchni Titanica przygotowywano około 6 tysięcy posiłków dziennie.

Kolacje w pierwszej klasie trwały około pięciu godzin. Podawano na ogół 13 potraw (m.in. pasztet foie gras i sałatkę Waldorf). W klasie drugiej proponowano równie wyszukane dania, ale było ich mniej. W klasie trzeciej – m.in. zupę jarzynową, pieczeń wieprzową, gulasz, budyń śliwkowy i świeże owoce.

Ostatnia kolacja w pierwszej klasie: surowe ostrygi, bulion na mięsie cielęcym (Consommé Olga) oraz zupa krem z kaszy jęczmiennej, gotowany łosoś w sosie. Następnie do wyboru były: pieczona kaczka z musem jabłkowym, jagnięcina w sosie mięsowym, polędwica wołowa, smażony kurczak, filet rybny. Na deser były brzoskwinie w galaretkach z likieru Chartreuse, eklery, lody, owoce, orzechy. Do każdego dania serwowano inne wino. Po części obiadowej podano koktajl z wina, rumu i szampana na oczyszczenie kubków smakowych, a po deserze – kawę i porto.

Na podstawie historii Titanica powstało około 20 filmów dokumentalnych i fabularnych. Pierwszym był krótkometrażowy niemy film amerykański, w którym wystąpiła Dorothy Gibson, aktorka, która przeżyła katastrofę. Premiera odbyła się już 29 dni po zatonięciu Titanica, ale najpopularniejszym okazał się film powstały w 1997 r. w reżyserii Jamesa Camerona z Leonardo DiCaprio i Kate Winslet. *Titanic* został nagrodzony aż 11 Oscarami. Przyniósł ponad miliard dolarów dochodu, a jego nakręcenie kosztowało więcej niż budowa samego Titanica.

Przebogatą kopalnią wiedzy o Titanicu jest literatura. Dwie pierwsze publikacje w języku polskim ukazały się w 1912 r. Przez wiele lat uchodząca za pierwszą była *Tragedya oceanu: strzaskanie i zatonięcie okrętu Titanic, z którym na dno morza poszło 1517 osób* Stanisława Łempickiego, wydana we wrześniu 1912 r. Kilka lat temu odnaleziono książkę *Zatonięcie parowca Titanic* (Wydawnictwo braci Worzałtów) wydaną w czerwcu 1912 r. Warto wspomnieć również o książce Daniela Allena Butlera *Niezatapialny. Tajemnica Titanica* wydanej w setną rocznicę katastrofy. W tym samym roku ukazał się numer *National Geographic* poświęcony Titanicowi.

W muzyce również znajdziemy ślady poświęcone słynnemu transatlantykowi. Jednym z pierwszych nagrań o katastrofie był utwór Ernesta Graya z 1912 r. *Be British*. W 1924 r. Ernest Stoneman nagrał *The Titanic* (inny tytuł *It Was Sad When That Great Ship Went Down*), utwór skomponowany około 1915 r. przez nieznanego muzyka. Z 1988 r. pochodzi *Zostawcie Titanica!* zespołu Lady Pank, a z 2012 r. *Tempest* Boba Dylana. Dzięki filmowi Jamesa Camerona najbardziej znaną piosenką jest wykonana przez Celine Dion *My Heart Will Go On* Jamesa Hornera i Willa Jenningsa.

Michał Siegoczyński

Rocznik 1972. Reżyser teatralny, scenarzysta, aktor. Jako reżyser zadebiutował w 2004 r. spektaklem *Jak zjadłem psa* w Teatrze im. Heleny Modrzejewskiej w Legnicy. Wyreżyserował ponad 20 spektakli m. in. *Casablanca* (Teatr Powszechny w Warszawie, 2011), *Kali Babki* (Bałtycki Teatr Dramatyczny w Koszalinie, 2014), *Elvis* (Teatr Nowy im. Tadeusza Łomnickiego w Poznaniu, 2016), *Hollywood* (Teatr WARSawy, 2017), *Beksińscy* (Teatr Polski im. Hieronima Konieczki w Bydgoszczy, 2017), *lovebook* (Teatr Powszechny w Łodzi, 2018), *Najmrodzki, czyli dawno temu w Gliwicach* (Teatr Miejski w Gliwicach, 2018), *Noce i dnie, czyli między życiem a śmiercią* (Teatr im. Wilama Horzycy w Toruniu, 2022). Współpracował m. in. z teatrami w Warszawie, Kaliszu, Radomiu, Krakowie i Gdańsku. Jest laureatem wielu nagród, m.in. Głównej Nagrody za reżyserię spektaklu *2084* (koprodukcja Teatru na Woli im. Tadeusza Łomnickiego w Warszawie i Teatru Powszechnego im. Jana Kochanowskiego w Radomiu) w Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej (2008), nagrody w plebiscycie młodych w kategorii „B(ardzo) A(rtystycznie)” dla spektaklu *Elling* z Teatru Nowego Praga – Fabryka Trzciny w Warszawie (2007 r.), tytuł Najlepszego Spektaklu dla przedstawienia *Elling* na XIV Festiwalu Sztuk Przyjemnych i Nieprzyjemnych (2008 r.). Przedstawienie *Najmrodzki, czyli dawno temu w Gliwicach* zdobyło Grand Prix 25. Ogólnopolskiego Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej (2019). Na 60. Rzeszowskich Spotkaniach Teatralnych: Festiwal Arcydzieł w Rzeszowie za spektakl *Noce i dnie czyli między życiem a śmiercią* nagrodę główną otrzymał Michał Siegoczyński, nagrodę aktorską – Julia Szczepańska, wyróżnienia aktorskie – Maria Kierzkowska oraz Ada Dec.

Dyrektor: Renata Derejczyk
Z-ca dyrektora ds. artystycznych: Łukasz Czuj
Kierownik literacki: Beata Banasik

Biuro Obsługi Widzów
czynne od poniedziałku do piątku w godzinach: 9:00 - 16:00,
w soboty 10:00 - 14:00,
telefony: 56 622 55 97, 654 90 74, 622 55 66
e-mail: bow@teatr.torun.pl

Kasa biletowa czynna od wtorku do soboty w godzinach:
10:00 - 14:00 i 15:00 - 19:00, w niedziele 15:00 - 19:00
telefon: 56 622 30 70

Zespół techniczny:

Obsługa spektaklu:
brygadzysta sceny – Piotr Drost
obsługa sceny – Damian Niewęglowski, Radosław Szura
światło – Mateusz Kraśnicki, Sławomir Słowikowski
dźwięk – Jakub Krikel, Łukasz Marecki
multimedia – Jacek Ostrowki, Ewelina Miąsik
garderobiane – Izabela Baranowska, Anna Krajewska
Jolanta Rysmanowska, Agata Zalewska
fryzjerka/charakteryzatorka – Anna Czapnik-Nogaj, Joanna Kozłowska
rekwizytor – Jacek Olkowski

Kierownik techniczny: Tomasz Baranowski

Mistrzowie pracowni:

krawieckiej – Wiesława Wiśniewska
oświetleniowej – Sławomir Słowikowski
akustycznej – Jakub Krikel
multimedialnej – Waldemar Dziomba
rekwizytorskiej – Barbara Poczwardowska
stolarsko-ślusarskiej – Robert Kowalski

Specjalista ds. produkcji: Aneta Belcik

Redakcja: Beata Banasik

Projekt graficzny: Nika Tarnowska

Zdjęcia: Łukasz Piecyk

partner teatru

Institucja kultury Samorządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego

Województwo
Kujawsko-Pomorskie

Rzeczypospolita
Polska

Sfinansowane przez
Unię Europejską
NextGenerationEU

Przedsięwzięcie objęte wsparciem w ramach środków Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększenia Odporności - komponent Odporność i konkurencyjność gospodarki, inwestycja A2.5.1 Program działalności podmiotów sektora kultury i przemysłów kreatywnych na rzecz stymulowania ich rozwoju.